

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 511/2022
09.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Грос, адвокат из ..., против туженог ЈП „Војводина шуме“ Петроварадин, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и спречавања даљег злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3103/21 од 25.11.2021. године, у седници одржаној 09.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3103/21 од 25.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3103/21 од 25.11.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици П1 4/19 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев који гласи: „Утврђује се да је од стране ББ запослене код туженог на пословима шефа Шумске Управе ... над тужиоцем АА из ..., бр. ..., запосленим у ЈП „Војводинашуме“ Петроварадин, огранак ШГ „...“ на пословима пословође у шумарству у ШУ ... као њеном потчињеном на послу у дужем временском периоду, а најинтензивније од 20.02.2019. године па до подношења тужбе извршено злостављање на раду које се састоји у вређању, понижавању, омаловажавању, ширењу неистина о тужиоцу, изоловању, недавању никаквих послова, одузимању средстава рада, неоснованом пријављивању и иницирању вишеструких контрола на терену, чиме је код тужиоца изазивала страх од отказа и за егзистенцију и стварала према њему непријатељско, понижавајуће и увредљиво окружење, а што је све имало за циљ да се угрози здравље, углед и достојанство тужиоца. Забрањује се ББ, запосленој код туженог свако понашање према тужиоцу АА које представља злостављање на раду и то пре свега вређање, понижавање, омаловажавање, ширење неистина о тужиоцу, изоловање, недавање никаквих послова, одузимање средстава рада, неосновано пријављивање и неоправдано прекомерно надзирање рада, стварање атмосфере страха од отказа и за егзистенцију и свако друго понашање које представља злостављање на раду, те се налаже туженом да своју запослену ББ онемогући у сваком даљем

понашању према тужиоцу које представља злостављање на раду, под претњом принудног извршења. Обавезује се тужени ЈП „Војводинашуме“ Петроварадин да тужиоцу АА исплати износ од 700.000,00 динара на име нематеријалне штете и то 350.000,00 динара због душевних болова које трпи због повреде угледа и достојанства и права личности и 350.000,00 динара на име нематеријалне штете због страха који трпи за своје здравље, своју и егзистенцију своје породице, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате под претњом принудног извршења. По правноснажности пресуде налаже се њено јавно објављивање. Обавезује се тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у року од 15 дана у случају доцње са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате под претњом принудног извршења“. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 219.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3103/21 од 25.11.2021. године, жалба тужиоца је делимично усвојена, тако што је пресуда Вишег суда у Суботици П1 4/19 од 16.09.2021. године преиначена у делу одлуке о трошковима поступка на тај начин што је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка преко износа од 142.500,00 динара, док је жалба тужиоца у преосталом делу одбијена и у том делу првостепена пресуда потврђена, и одбијени захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење злостављања на раду тужиоца, уз захтев за спречавање даљег злостављања и накнаду нематеријалне штете, а правноснажном одлуком одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначења судске праксе и новог тумачења права, у погледу примене члана 6. и 31. Закона о спречавању злостављања на раду, којим је дефинисан појам злостављања и извршиоца злостављања, као и правило о терету доказивања, а ревидент уз ревизију није доставио другачије правноснажне одлуке које би указвале на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права. При том, погрешно утврђено чињенично стање, на које наводи ревизије указују, не представља разлог за изузетну дозвољеност ревизије.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради утврђења и спречавања даљег злостављања на раду и накнаде штете тужилац је поднео 17.10.2019. године, а вредност предмета спора је 700.000,00 динара.

Чланом 29. став 1. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр. 36/10) прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона, док је чланом 29. став 4. истог закона, између осталог, прописано да је спор из става 1. овог члана радни спор.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама из радних односа у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Из наведених разлога се у спору ради утврђења злостављања на раду, који представља радни спор, сходно примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, па како побијана вредност предмета спора захтеване накнаде нематеријалне штете од 700.000,00 динара, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП је одлучено као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка туженом нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗПП, па је Врховни касациони суд одлуку као у ставу трећем изреке донео применом одредбе члана 165. став 1. истог закона.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**